

Adwokat Łukasz Rumszek

Kancelaria Adwokacka

82-200 Malbork; ul. Obrońców Poczty Gdańskiej 3/5; rumszek.pl
tel:+48.55.272.79.22; fax:+48.22.203.47.14 kom:+48.602.556.230; NIP:579-193-28-65

Gdańsk, dnia 05 grudnia 2016r.

Szanowny Pan Prezes
Poseł na Sejm RP
Jarosław Kaczyński
Biuro Poselskie
Al. Jerozolimskie 125 m. 127
02-017 Warszawa

Adwokata Łukasza Rumszek prowadzącego
Kancelarię Adwokacką w 82-200 Malborku; ul.
Obrońców Poczty Gdańskiej 3/5 pełnomocnika
Marcina Dubienieckiego

Wystąpienie

Działając w imieniu Marcina Dubienieckiego, jako jego pełnomocnik, zwracam się do Pana Prezesa z uprzejmą prośbą oraz wnioskiem zmierzającym do:

1. rozważenia zasadności skierowania wystąpienia w trybie art. 16 ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora z dnia 9 maja 1996 r. (Dz.U. Nr 73, poz. 350 z późn. zm.) lub innej formie prawem przewidzianej do przedstawicieli właściwych organów i instytucji państwowych, a w szczególności nadzorujących Prokuraturę i uprawnionych do oceny jej działalności podjętej w sierpniu i wrześniu 2015r. oraz później, poprzez zwrócenie się o udzielenie informacji i wyjaśnień w kwestiach podniesionych w uzasadnieniu niniejszego pisma.

Uzasadnienie

Mandant mój, Pan Marcin Dubieniecki od dnia 24 sierpnia 2015r. posiada status Podejrzanego w sprawie zawisłej przed Prokuratorem Regionalnym w Krakowie prowadzonej pod numerem: RP I Ds. 16.2016 (poprzednio: Ap. V Ds. 56/14).

W powołanym postępowaniu zgodnie z postanowieniem o przedstawieniu zarzutów zarzuca się Marciniowi Dubienieckiemu popełnienie przestępstw kwalifikowanych:

1. *z art. 286 § 1 KK w zw. z art. 294 § 1 KK w zw. z art. 12 KK z zw. z art. 65 § 1 KK;*
2. *art. 299 § 1 KK w zw. z art. 299 § 5 KK w zw. z art. 12 KK z zw. z art. 65 § 1 KK;*
3. *art. 258 § 3 KK.*

Mimo starań obrony oraz samego Podejrzanego zmierzających do poznania podstaw postawionych zarzutów oraz dowodów, z których wywodzono tak katagoryczne i publicznie prezentowane wnioski, przez ponad rok odmawiano dostępu do akt postępowania. Po uzyskaniu możliwości zapoznania się z aktami sprawy w drugiej połowie 2016r. Marcin Dubieniecki zdumiony zastanym stanem postępowania, zgodnie z autorem niniejszego pisma stwierdzili, że w aktach postępowania nie występuje żaden, choćby stwierdzający nieprawdę, dowód bezpośrednio obciążający Marcina Dubienieckiego.

Tym większe zdziwienie budzi sytuacja, w której mimo braku podstawowych dowodów upublicznia się przedmiot postępowania w sposób nieznaną dotychczasowej praktyce choćby poprzez cykliczne i mające miejsce co kilka godzin, brefingi prasowe i to jeszcze przed postawieniem zarzutów Zainteresowanemu.

Sposób prowadzenia postępowania, czas podejmowanych decyzji i czynności procesowych jak również treść gromadzonych dowodów w sprawie budzą najdalej uzasadnione wątpliwości tak moje jak i mego Klienta, co do ich rzeczości, prawidłowości oraz rzeczywistej przyczyny.

Oczywistym jest, że streszczenie problematyki postępowania prowadzonego przez okres

niemalże 4 lat, gromadzącego około trzystu dwustukartowych tomów akt nie sposób zreferować w jednym piśmie bez utraty zainteresowania ze strony Adresata. Pozwolę sobie zatem jedynie tytułem przykładu wskazać na szczególny charakter opisywanej sprawy przytaczając w pierwszej kolejności fakty:

1. *Marcin Dubieniecki nie był członkiem organów lub przedstawicielem w spółkach uzyskujących dofinansowanie z PFRON,*
2. *Marcin Dubieniecki nie występował przed organami PFRON w ramach uzyskiwania przez wskazane podmioty jakiegokolwiek wsparcia finansowego czy dofinansowania do wypłacanych wynagrodzeń pracowników.*
3. *Marcin Dubieniecki nie dokonywał czynności faktycznych związanych z zarządaniem majątkiem czy działaniami gospodarczymi beneficjentów środków z PFRON.*
4. **Marcin Dubieniecki osobiście jak również żadna spółka, której był współnikiem, akcjonariuszem lub w której posiadał udziały, nie otrzymali wsparcia finansowego z PFRON.**
5. *W sprawie nie występuje jakikolwiek dowód by operacyjna czy jakakolwiek inna działalność spółek otrzymujących dofinansowanie z PFRON w okresie objętym zarzutami była inspirowana lub faktycznie prowadzona przez Marcina Dubienieckiego lub zależała od jego decyzji czy woli.*

Niestety dopiero po 9 miesiącach aresztu ostatecznie Prokurator przyznał we wniosku o przedłużenie stosowania tymczasowego aresztowania z dnia 04 maja 2016r., że brak zaangażowania Podejrzanego w organach beneficjentów PFRON jest prawdziwy. Mimo to ponownie wnioskowano o przedłużenie stosowania tymczasowego aresztowania.

Nie można także pominąć, że pismem z dnia 03 sierpnia 2016r. Prokurator w toku postępowania przygotowawczego prowadzonego w Prokuraturze Regionalnej w Krakowie pod sygnaturą akt: RP I Ds. 16.2016 (poprzednio: Ap. V Ds. 56/14) złożył, podobny w swej treści do poprzednich, wniosek o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec Marcina Dubienieckiego na okres dalszych 3 miesięcy tj. do dnia 15 listopada 2016r.

Wniosek Prokuratora został uzasadniony między innymi, powielanymi także w poprzednich

wnioskach, następującymi okolicznościami faktycznymi oraz poniższą argumentacją prawną:

- 1. zachodzącą koniecznością rozważenia zasadności przedstawienia zarzutów kolejnym osobom zaangażowanym w działalność przestępczą, będącą przedmiotem postępowania oraz konieczność poczynienia wyczerpujących ustaleń, mających na celu weryfikację zeznań świadków, [...] jak również pełną weryfikację zgromadzonej dotychczas dokumentacji. Dodatkowo uzasadniano dalsze stosowanie aresztowania koniecznością prowadzenia czynności wykrywczych czyli potrzebą ustalenia zaistnienia czynów, co do których zaistnienia nikt, także Prokurator, nie miał wiedzy czy w ogóle zostały popełnione i czy stanowią przestępstwo (przypis autora). W dalszej kolejności uzasadniano takie stanowisko koniecznością kontynuowania czynności dowodowych pozwalających na wyjaśnienie okoliczności wszystkich zdarzeń będących przedmiotem postępowania oraz ustalenie wszystkich osób uczestniczących w ich popełnieniu z uwzględnieniem pełnionych przez te osoby ról, a w szczególności przesłuchania dalszych świadków.*
- 2. Prokurator domagając się dalszej izolacji Marcina Dubienieckiego wskazywał także na ogólnikowe przesłanki takie jak rodzaj i charakter postępowania, jego zaawansowanie oraz fakt, że zgromadzone dowody wskazują na udział w ujawnionym procederze także innych, nieustalonych osób. Zdaniem prokuratora w realiach sprawy istniała realna i konkretna obawa mactwa ze strony podejrzanego Marcina Dubienieckiego, tym bardziej iż osoby biorące udział w wyżej opisanym procederze zostały w części ujawnione, zaś część z nich nie została jeszcze ustalona i ujęta. W realiach niniejszej sprawy, jak wskazywał Prokurator niezbędne było kontynuowanie czynności procesowych i ich bezzwłoczne przeprowadzenie między innymi z udziałem osób, z którymi podejrzanym Marcin Dubieniecki współpracował w ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej,*

Argumentację tą podnoszono i uwzględniano mimo tego, że znaczenie "rozwojowego charakteru sprawy" dla możliwości przedłużenia tymczasowego aresztowania ocenić należy jednoznacznie negatywnie. Okoliczność taka, że śledztwo ma charakter rozwojowy nie stanowi przesłanki przedłużenia tymczasowego aresztowania. Na „rozwojowy charakter sprawy” prowadzonej w postępowaniu przygotowawczym może wskazywać możliwość przedstawienia w przyszłości podejrzanemu (podejrzanym) zarzutów popełnienia przestępstw innych niż dotychczas bądź przedstawienia takich zarzutów kolejnym osobom. Wymieniona sytuacja nie jest jednak pewna ani przesądzona, a jedynie hipotetyczna. Uzależniona jest bowiem od przeprowadzenia czynności dowodowych i uzyskania w ich

następstwie określonych środków dowodowych. (II AKz 551/12 - postanowienie SA Wrocław z dnia 21-11-2012).

Marcin Dubieniecki nie zgadzał się z takim uzasadnieniem pierwszego i kolejnych wniosków o przedłużenie stosowania tymczasowego aresztowania bowiem przyjęcie w motywach decyzji przedłużeniu tymczasowego aresztowania wprost lub w sposób domniemany, że "śledztwo ma charakter rozwojowy" jest wręcz niepraworządne, co potwierdzano nie tylko treścią prawa ale i orzecznictwem (KZS 1/95 poz. 31, 2/96 poz. 23, 4/96 poz. 27, 7-8/96 poz. 57 i inne, także niepublikowane). Stanowisko takie było prezentowane w szczególności dlatego, że ów charakter rozwojowy to zaszczyt jeszcze nieznan w postępowaniu, które ma się nadzieję dopiero ujawnić. Skoro nie są one znane nie tylko podejrzanemu, ale nawet prowadzącemu postępowanie, zatem nie zostały objęte postanowieniem o przedstawieniu zarzutów, to nie stanowią przedmiotu postępowania, podejrzany nie może się przed tym bronić, a prowadzący śledztwo nawet mu ich nie zarzuca. Tym większe zdziwienie budzi takie uzasadnienie decyzji Prokuratora skoro orzecznictwo traktuje ten motyw aresztowania jako nieistniejący i uznaje go za niewystarczający dla przedłużenia aresztowania (II AKz 672/07 - postanowienie SA Kraków z dnia 10-01-2008).

Przez cały okres trwania tymczasowego aresztowania wskazane w pismach Prokuratora czynności procesowe koncentrowały się bądź na analizie zabezpieczonego już materiału, służącego weryfikacji dowodów zebranych dotychczas, bądź dotyczyły wątków, być może istotnych z punktu widzenia całości postępowania, to jednak nie przekładających się bezpośrednio na odpowiedzialność Marcina Dubienieckiego w jakimkolwiek zakresie.

3. Prokurator dalszej części uzasadnienia wskazywał między innymi, że *Należy dodać, iż czynności procesowe w toku postępowania wykonywane są rytmicznie, a śledztwo prowadzone sprawnie, na co wskazuje między innymi fakt przesłuchania w okresie ostatniego przedłużenia stosowania tymczasowego aresztowania dużej ilości świadków, w tym również z kręgu niepełnosprawnych pracowników spółek będących beneficjentami dofinansowania. Z uwagi na konieczność wykonania dużej liczny czynności, co do części których potrzeba wykonania ujawnia się na bieżąco, dotychczas brak było możliwości zakończenia postępowania.*

Marcin Dubieniecki podkreślał i konsekwentnie w postępowaniu zwracał uwagę, iż tylko czynności, które w realnie zakreślonym i pewnym terminie zostaną przeprowadzone mogą uzasadniać przedłużenie stosowania środka zapobiegawczego. Podnosząc także, że żadną miarą nie może stanowić podstawy przedłużenia okresu tymczasowego aresztowania powołany przez prokuratora argument, iż w sprawie zachodzi jeszcze konieczność przeprowadzenia innych czynności, których konieczność realizacji wyniknie w toku śledztwa. (II AKz 89/14 - postanowienie SA Katowice z dnia 19-02-2014). Czyli dokładnie tak jak argumentował Prokurator w powołanym postępowaniu.

Najistotniejsze pozostaje jednak to, że pozbawianie wolności mego Mandanta w sposób oczywisty zmierzało do uzyskania określonych oświadczeń osób izolowanych w tym samego Marcina Dubienieckiego. Zresztą konieczność uzyskania takich dowodów była wprost podkreślana w toku całego postępowania, co najmniej kilkadziesiąt razy w uzasadnieniach rozmaitych decyzji procesowych i postulatywnych czynności Prokuratora.

„Wydobywczy” charakter pozbawiania wolności Marcina Dubienieckiego nie był nawet ukrywany przez Organy skoro w pismach wskazywano, że *dotychczasowe dowody* (niedostatecznie wskazujące na fakt popełnienia zarzuconych przestępstw – przyp. Autora niniejszego pisma) *mogą nie być wystarczające do wyjaśnienia okoliczności popełnienia przestępstwa, jeżeli nie ma oparcia w depozycjach uczestników owych działań na nadto: ustalenie okoliczności ich popełnienia w dużej mierze zależy od zeznań czy wyjaśnień osób uczestniczących w procederze.*

Nie ulega jakiegokolwiek wątpliwości, że dowodów takich nie zgromadzono w sprawie a chęć ich uzyskania była podstawą dla uzasadnienia pozbawiania wolności Marcina Dubienieckiego.

Przywołanie takich okoliczności jako podstawy wniosku o przedłużenie stosowania tymczasowego aresztowania oraz podzielenie tej argumentacji przez Sąd poprzez wskazanie w uzasadnieniu choćby postanowienia z dnia 12 sierpnia 2016r. (sygn. akt II Akp 8/16), że wniosek Prokuratora jest w pełni, to znaczny także w oparciu o powyższe argumenty, zasadny, nie mieści się w jakichkolwiek standardach demokratycznego Państwa prawa oraz naruszał podstawowe prawa i wolności obywatelskie.

Referując także jedynie przykładowo dalsze czynności Prokuratora pragnę zauważyć, że

Postanowieniem z dnia 21 października 2016r. uchylono ostatecznie stosowany wobec Marcina Dubienieckiego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania. Jednocześnie jednak w tym samym orzeczeniu postanowiono o zastosowaniu środków zapobiegawczych w postaci:

1. poręczenia majątkowego w łącznej wysokości 3.000.000zł.
2. Dozoru policji realizowanego poprzez stawiennictwo Marcina Dubienieckiego raz w tygodniu w Komendzie Powiatowej Policji
3. zakazu opuszczania kraju połączonego z zatrzymaniem dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy w postaci paszportu.

Nie ulega wątpliwości, że choćby wysokość poręczenia majątkowego jest drastycznie wysoka i nie posiada uzasadnienia w jakichkolwiek ustawowych przesłankach jego wymiaru. Nadto stosuje się środki zapobiegawcze w postaci dozoru oraz zakazu opuszczania kraju wskazując jednocześnie, że: *„prognoza matactwa uzasadniająca stosowanie tymczasowego aresztowania wydaje się niższa niż na początku postępowania. Zważyć należy, że zostały wykonane wszystkie dotychczas zaplanowane czynności dowodowe z udziałem świadków, odnośnie których obawa taka istniała [...] Podejrzany ma stałe miejsce zamieszkania nie zachodzi zatem obawa ukrywania się.”*

Wręcz rażący jest brak uzasadnienia dla stosowania środków zapobiegawczych w postaci zakazu opuszczania kraju oraz dozoru. **W szczególności w sytuacji gdy organ postępowania samodzielnie stwierdza, że obawa ukrycia się stanowiąca warunek stosowania choćby zakazu opuszczania kraju, ale także i dozoru, nie zachodzi.**

Tak sformułowane wątpliwości stanowią podstawę dla poddania niniejszym wystąpieniem w sposób przewidziany prawem, kontroli tego stanu rzeczy poprzez podjęcie próby oceny tych czynności przez Podmioty mające w tym zakresie demokratyczną i społeczną legitymację.

Wszystko to pozwala na postawienie postawienie przez mego Mandanta następujących pytań:

1. Dlaczego Prokuratura zdecydowała się na postawienie zarzutu dokonywania przestępstw oszustwa na szkodę PFRON, prania brudnych pieniędzy oraz kierowania zorganizowaną grupą przestępczą bez jakiegokolwiek dowodu wprost obciążającego Marcina Dubienieckiego.
2. Co było powodem wyznaczenia terminu zatrzymania Marcina Dubienieckiego oraz

ewentualnego opóźniania tej czynności procesowej.

3. Czy w śledztwie pojawiły się przed zatrzymaniem jakiegokolwiek dowody uzasadniające wyznaczenie terminu zatrzymania właśnie w dniu 23 sierpnia 2015r.
4. Jakimi dowodami obciążającymi bezpośrednio Marcina Dubienieckiego dysponowała Prokuratura w dniu zatrzymania oraz czego konkretnie one dowodziły.
5. Dlaczego w sprawie zbierano i wytwarzano dokumenty mające sugerować działania sprzeczne z prawem także innych osób niezwiązanych ze sprawą jak np. najbliższych Marcina Dubienieckiego.
6. Czemu służyły opisane w powyższym punkcie czynności, czy miały związek z terminem zatrzymania oraz czy ktokolwiek planował ich wykorzystanie w dalszym toku czynności w sprawie lub poza nią, a jeśli tak w jaki sposób.
7. Jakie były przyczyny dla objęcia działaniami organów ścigania, nie dotyczącymi wprost przedmiotu postępowania, tak procesowymi jak i faktycznymi, najbliższych Marcina Dubienieckiego.
8. Do czego zmierzały i czemu miały służyć szeroko zakrojone czynności faktyczne organów postępowania zmierzające już po postawieniu zarzutów do uzyskania środków mogących obciążyć Marcina Dubienieckiego.
9. Dlaczego wobec Marcina Dubienieckiego w powołanym postępowaniu stosuje się poręczenie majątkowe o tak niespotykanej wysokiej wartości oraz inne środki zapobiegawcze jak zakaz opuszczania kraju i dozór policji mimo ustalenia i przyznania, że nie zachodzi obawa ukrywania się.

Mandant mój łączy, przykładowo wskazaną wyżej argumentację Prokuratora o rozwojowym charakterze sprawy, potrzebie „wykrywania” innych osób i ich zachowań jak również nieprawdziwe sugestie o istnieniu innych niewykrytych osób mających być zaangażowanymi w działania sprzeczne z prawem podejmowane wspólnie z Marcinem Dubienieckim, z czynnościami dowodowymi i faktycznymi podejmowanymi wobec Jego najbliższych, co zamieszczono w powyższych pytaniach.

Osoba Pana Prezesa posiada wyjątkową, ponieważ najwyższą demokratyczną legitymację dla zadania powyższych pytań stosownym organom Państwa. Od początku upublicznienia stawianych zarzutów prowadzone postępowanie miało także swój wymiar publiczny a czas zatrzymania wskazuje, że również polityczny. Wyjaśnieniu podlegać powinny zatem także te aspekty powołanego postępowania a niniejsze wystąpienie stanowi przewidziany prawem środek w tym

względzie.

Składając na ręce Pana Prezesa powyższe wątpliwości, na wypadek potrzeby udzielenia dalszych wyjaśnień mogących stanowić podstawę w sformułowaniu wystąpienia o treści uznanej za stosowną pozostają do dyspozycji.

Załącznik:

1. odpis pełnomocnictwa.

Otrzymują:

1. Adresat
2. Marcin Dubieniecki
3. a/a.